

A door het jaar 17
26 juli 2026
Maria Assumpta

Eerste lezing (1 Kon, 3,5.7-12)
Uit het eerste boek der Koningen

Toen Salomo pas koning van Israël was geworden, ging hij naar Gideon om er een offer op te dragen.

Er was immers nog geen tempel gebouwd in Jeruzalem.

In zijn slaap droomde Salomo dat de Heer naar hem toekwam, en hem zei:

‘Wat wil je dat ik je geef?’

Salomo antwoordde:

‘Heer, mijn God, je hebt mij aangesteld tot koning, als opvolger van mijn vader David.

Ik ben nog erg jong, en weet nog niet goed wat ik te doen of te laten heb.

Toch heb je mij de leiding gegeven van het volk dat jij hebt uitverkoren,
een groot volk, zo groot dat het niet te tellen of te schatten is.

Ik vraag je dan ook: geef mij een luisterend hart,

om inzicht te hebben in wat leeft bij de mensen,

zodat ik onderscheid kan maken tussen goed en kwaad,

wanneer ik recht spreek over dat immense volk.’

God was blij met dit antwoord, en hij zei:

‘Omdat je niet gevraagd hebt om lang te mogen leven,

of om rijk te worden,

of om je vijanden de baas te kunnen blijven,

maar om goed te kunnen luisteren,

en het onderscheid te zien tussen recht en onrecht,

zal ik je wens vervullen.

Zie, ik geef je een hart, wijs en met inzicht,

zoals nog niemand voor je gehad heeft,

en zoals niemand na jou zal hebben.’

Tweede lezing (Rom 8, 28-30)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,

Het is ons stilaan duidelijk dat God alles ten goede keert

voor wie op zijn roepstem ingaat.

Hij was voor hem al van tevoren duidelijk welk soort mensen hem genegen zouden zijn.

En het was zijn plan dat die op zijn zoon Jezus zouden gaan gelijken.

Zo zou Jezus dan de eerste zijn van velen,

die Hem als Vader zouden hebben,

en samen zouden zij zusters en broeders zijn van mekaar.

Ja, wie God genegen is, mag zich door hem geroepen weten.

En wie geroepen is wordt vrijgesproken van schuld.

Hij kan nu al deelgenoot zijn van Gods heerlijkheid.

Evangelie (Mt 13, 44-52)

Uit het evangelie volgens Mattheus

Eens zegde Jezus:

‘Waarmee kun je Gods rijk vergelijken?

Vooreerst met een grote schat, verborgen in een akker.

Iemand ontdekte die, vertelde het aan niemand, maar ging al zijn eigendommen verkopen, om de akker te kunnen kopen.

Ook met een handelaar in edelstenen.

Op een dag botste hij op een prachtige, zeer waardevolle parel.

Ook hij ging alles verkopen wat hij bezat, en kocht die parel.

Ik wil het ook vergelijken met een visnet, dat in zee wordt uitgegooid.

Er raakt van alles in vast.

Als het net vol is, wordt het door de vissers aan land getrokken.

Dan worden de goede vissen in manden gedaan,
maar wat niet deugd wordt weggeworpen.

Zo zal het gaan op het einde van de tijden.

De rechtvaardigen zullen worden samengebracht,
en die niet deugen zullen in het vuur terecht komen.

Ze zullen huilen van spijt.’

En Jezus voegde eraan toe: ‘hebben jullie het begrepen?’

Ze zegden: ‘Jazeker.’

‘Welnu,’ zei hij ‘leer hieruit dat iemand die met de wet is opgegroeid

en ondertussen mijn leerling is geworden,

trouw moet blijven aan het oude, maar er ook op een nieuwe manier moet mee omgaan.

Net zoals een huisvader uit zijn voorraad oude dingen haalt, maar er ook nieuwe aan toevoegt.’

Homilie

Z en B,

Voor de derde keer op rij komt de lezing van het evangelie van deze zondag uit het 13de hoofdstuk van Mattheus, het hoofdstuk dat ‘parabelrede’ wordt genoemd.

Dat was Jezus’ vertrouwde manier van verkondigen: met beelden en verhalen.

Ergens in dat hoofdstuk staat trouwens te lezen: ‘anders dan in beelden sprak hij niet.’

Het voordeel van zo een manier van vertellen is dat de toehoorder tot niets gedwongen wordt, maar uitgenodigd wordt het verhaal zelf af te maken.

Wat zou de verteller ermee bedoeld hebben? Wat zou het voor mij kunnen betekenen? Hoe zou ik dat kunnen plaatsen in mijn eigen leven?

Het geeft je de ruimte om een persoonlijk antwoord te geven. Het laat je vrij. En dat is onontbeerlijk voor het ontwikkelen van een volwassen geloofsleven.

Deze week krijgen we drie kleinere parabeltjes voorgeschoteld. Maar ze hebben het alle drie over hetzelfde: het vinden van iets dat grote waarde heeft. En hoe men er dan alles voor over kan hebben om dat in bezit te krijgen.

De bedoeling van Jezus was zijn toehoorders uit te nodigen te kiezen voor het allerbelangrijkste in het leven van een mens.

Daarom ook begint hij zijn verhalen met de vraag: 'waarmee kun je Gods rijk vergelijken?'

Want met dat 'Rijk Gods' bedoelde hij niet ergens een plaats, een toekomstig onderkomen voor wie zijn leven lang netjes in de pas heeft gelopen, een 'later' en 'een ver hier vandaan', waar rijstap gegeten wordt met gouden lepeltjes.

Neen, Jezus bedoelde met het Rijk Gods een geloof in de maakbaarheid van Gods droom, dat wat het leven de moeite waard maakt.

En dan komen we uit bij een levenskeuze, en een samenleving die zich niet neerlegt bij verknechtende en vernederende verhoudingen, maar waar men spreekt over bevrijding, en barmhartigheid, en goedheid.

'En,' zegt Jezus 'wie dat ontdekt laat alles achter wat hij/zij tot dan toe belangrijk vond om daar te kunnen aan meewerken.'

Z en B,

Herinneren jullie zich nog Patrick van der Vorst, de sympathieke kunstkenner en veilingmeester die zo goed overkwam in het programma 'Stukken van mensen' op de commerciële zender VIER?

Hij was een publiekslieveling omdat hij zo minzaam en deskundig de waarde van de kunstwerken wist te onthullen, en dan tot een deal kwam voor een prijs waar de verkoper altijd een goed gevoel bij had.

Maar zes jaar geleden kondigde hij aan dat hij uit het programma zou stappen.

Hij had besloten de wereld van de kunsthandel te verlaten en de opleiding van priester aan te vangen.

Na een seminarieopleiding in Rome werd hij in 2023 tot priester gewijd in de Westminster Cathedral in Londen, waar hij daarna ook tot medepastoor benoemd werd.

Die ongewone keuze zal voor velen onbegrijpelijk zijn geweest.

Hoe kan zo een deskundig iemand nu een succesvolle carrière, en een publieke bekendheid laten staan om de religieuze weg op te gaan?

Omdat hij iets waardevoller had ontdekt, een leven in dienst van God en van de mensen.

Dit is in onze huidige geseculariseerde wereld inderdaad geen evidente stap.

Maar dat is het eigenlijk nooit geweest.

De apostel Paulus schreef het ook al in zijn eerste brief aan de Korintiërs:

Voor de Joden is het aanstootgevend, en voor de Grieken is het dwaasheid.

Maar Patrick van der Vorst is er niet ongelukkiger door geworden, integendeel. Aan wie hem er nu om vraagt getuigt hij dat zijn leven veel zinvoller geworden is. Hij zegt niet dat hij voordien ongelukkig was: hij had een succesvolle carrière, internationale erkenning en financiële zekerheid.

Maar daar ontbrak iets aan.

Het leven is meer dan dat.

Kiezen voor een leven in dienstbaarheid geeft diepere voldoening.

‘Dat was’, zo zegt hij ‘wat ik altijd gemist heb. En nu ik dat gevonden heb ben ik innerlijk tot rust gekomen.’

Hij heeft de ware schat gevonden, al het vorige achtergelaten en heeft een nieuw begin gemaakt.

Hopelijk heeft de stap die hij gezet heeft mensen aan het denken gezet, heeft het hen de vraag doen stellen: zou het kunnen dat de boodschap van het evangelie voor onszelf en voor onze wereld van grote waarde is om geluk en vrede te vinden? Want hetgeen men op vandaag vooral najaagt is klatergoud.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.